

stre har stemt for i denne samling, beløber sig til mere end 7 mia. kr. Det er ligegodt imponerende.

Jeg håber, at det med en ny departementschef er muligt at få en lødig beregning. En lødig beregning ender på et tal i størrelsesordenen 600 mio. kr. Det er rimelig imponerende, at man vil lægge ryg til en sådan talstørrelse. Tiden tillader ikke, at jeg gennemgår det. Ellers må det afvente efterfølgende.

Så vil jeg sige til økonomiministeren, at når der slet ikke er brug for at ændre noget, skyldes det, at økonomiministeren åbenbart ikke er klar over, hvordan reglerne er. Der er ikke frit valg af plejebolig. Det skal være religiøst betinget, eller man skal have en familiemæssig tilknytning lige til det sted, hvor man gerne vil hen. Ellers er der ikke nogen ret.

Der er heller ikke fri ret, når det gælder børnepassning. Søllerød fik nej af ministeren til den ordning, de ønskede. Der er ikke en ret for forældrene til at etablere puljeordninger, hvis de gerne vil. Det kræver lovgivning.

Der er heller ingen ret for borgerne til det frie sygehusvalg. Det kræver lovgivning.

Det er sådan, at amterne kan tillade det, hvis de vil, men forudsætningen for, at vor model skal lykkes, er, at hele bevillingssystemet laves om. For det er ikke blot de patienter, der vælger et andet offentligt sygehus i et andet amt, hvor pengene skal med; det gælder også sygehusene i eget amt. Det er hele bevillingssystemet, vi ønsker at ændre, så bevillingen følger aktivitetsniveauet på de enkelte sygehuse. Der kan være nogle stilstandsomkostninger, der skal dækkes ind, men den væsentlige del skal i virkeligheden følge den aktivitet, der er på det enkelte sygehus.

Så siger økonomiministeren, at det her med aftaler ikke duer, og at skatterne stiger under et sådant skattestop, hvis man tror, man kan forhandle med kommunerne, så de ikke hæver skatten.

Må jeg så ikke bare lige nævne tallene, når vi nu skal have tal. Hvis vi tager primærkommunerne i 1988, så forhandlede vi os frem til en uændret skatteprocent. Den blev 19,53. I 1989 blev den 19,52, altså et fald. I 1990 blev den 19,39, altså yderligere et fald. I 1991 19,4 og i 1992 19,59. Stort set uændret skat i hele perioden, alene baseret på frivillige aftaler uden sanktion af nogen art. Det kan altså lade sig gøre, hvis oplægget er korrekt og der er vilje til det.

Aage Frandsen (SF):

Der har i denne her debat været en række tilbud om vedtagelser, som vi kan komme til at stemme om.

Hvis nu jeg tager dem bagfra, er der hr. Frank Aaens forslag til vedtagelse, som indholds-mæssigt svarer til nogle af de synspunkter, der dækker vores. Vi kunne såmænd have fremsat et forslag, som svarede til denne vedtagelse, og vi kunne også have stemt for den, hvis den kom til afstemning, men sådan som reglerne er, ved vi godt, at den ikke kommer til afstemning. Så jeg lagde den til side.

Så er der forslaget til vedtagelse fra hr. Peter Duetoft. Der er elementer i det, som vi godt kunne stemme for og støtte. Der er også noget i det, som vi ikke kan støtte omkring skatter, ikke fordi vi elsker skatter, men vi skal jo altså have pengene ind på en eller anden måde, og der er et element, som man har foreslået fra CD's side, som vi ikke kan støtte. Så den lægger vi til side ud fra den betragtning.

Så er der forslaget til vedtagelse fra hr. Thulesen Dahl om, at statsministeren skal udskrive valg i dag. Det synes vi sådan set, at vi godt kan overlade til ham at finde et bedre tidspunkt til senere.

Så er der et forslag fra hr. Frank Dahlgaard, som selvfølgelig er meget interessant, men jeg synes sådan set ikke, at jeg skal pålægge dem, der har dårlig samvittighed, at de nu skal gøre bod ved den her lejlighed; det synes jeg de selv må finde ud af i forhold til deres vælgere. Så den lader jeg også ligge.

Så kommer vi til regeringens. Jeg synes ikke, det er det bedste forslag til vedtagelse, jeg har set. Vi har fået nogle præciseringer i forhold til ventelister, i forhold til de udsatte, i forhold til folkeskolen og forskelligt andet, og det er udmærket, men det kunstneriske indtryk er måske ikke det bedste, og indholdet er i hvert fald også langt fra det, vi forestiller os skal være fremtidens bud på de næste 10 år. Men man skal også se på forslaget til vedtagelse på den måde, at hvad nu hvis man ikke vedtager det? Så vi stemmer for det, fordi alternativet er meget værre.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for de svar, vi fik på nogle af de spørgsmål, vi har rejst i debatten omkring økologi, omkring flere boliger og om, at man er villig til fremover i højere grad at lytte til de lediges ønsker, understrege de lediges rettigheder, hvor der også vil ske en, har jeg forstået, større foku-